

רשומות

ספר החוקים

27 בפברואר 1976

799

כ"ו באדר א' תשל"ו

צמוד

118 . חוק משפחות היילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 11), תשל"ו--1976.

חוק משפחות הייליים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום)
(תיקון מס' 11), תשל"ו-1976*

1. בסעיף 1 לחוק הייליים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תש"ו-1950: (להלן - החוק העיקרי) -

(1) בהגדרת "שירות צבאי" ו"שירות", אחרי פסקה (ב) יבוא:
"לגבי התקופה שעד יום י"ז בכסלו תש"ז (30 בנובמבר 1947) - שירות פעיל ביחידה מאורגנת שלחמה בארץ-ישראל למען עצמאות ישראל";

(2) בהגדרת "בן משפחה", בפסקה (ג) -
(א) במקום הרישה עד "להלן - שכול" יבוא:
"הורו של הנספה, ובכלל זה הורה חורג והורה מאמץ (להלן - שכול)";

(3) בסוף הסיפה יבוא "הורה קצין התגמולים כן, רשאי הוא להורות שישולם תגמול גם להורה האחר אם הוא נצרך";
(3) בהגדרת "שכר הקובע", במקום "י" יבוא "יב".

2. אחרי סעיף 2 לחוק העיקרי יבוא:

2ב. לענין חוק זה, חייל שמת כתוצאה מחבלה, ממחלה או מהחמרת מחלה, שאירעו בתקופת שירותו, רואים אותו כמי שמת עקב שירותו זולת אם הוכח היפוכו של דבר.

3. במקום סעיפים 7 ו-8 לחוק העיקרי יבוא:

7. (א) בסעיף זה, "הדרגה הקובעת" - סך כל המשכורת המשתלמת לעובד המדינה שדרגת משכורתו היא " של הדרגה האחיד ושאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות בן משפחה.

(ב) אלמנה של נספה שאין יהיה טמוך על שולחנה וכיום הקובע מלאו לה כבר 30 שנה, ישולם לה, כל ימי חייה, תגמול חדשי כמפורט להלן:

(1) סכום הדרגה הקובעת - אם אין לה הכנסה או כל עוד הכנסתה אינה עולה על 70% מהשיעור של הכנסה כדי מחיה, ואם היא נצרכת תשולם לה תוספת של 20% לתגמול הקבוע בפסקה זו;

(2) 70% מהדרגה הקובעת - כל עוד הכנסתה עולה על 70% מהשיעור של הכנסה כדי מחיה, אך אינה עולה על 85% מהשיעור האמור;

(3) 45% מהדרגה הקובעת - בכל מקרה אחר.

* נתקבל בכנסת ביום י"ז באדר א' תשל"ו (18 בפברואר 1976); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1196, תשל"ה, עמ' 409.
1 ס"ח תש"י, עמ' 162; תשי"ב, עמ' 287; תשי"ג, עמ' 172; תשכ"ג, עמ' 36; תשכ"ה, עמ' 295; תשכ"ז, עמ' 140; תשכ"ח, עמ' 254; תשל"א, עמ' 126; תשל"ג, עמ' 66, עמ' 252; תשל"ה, עמ' 10.

(ג) אלמנה של גספה שאין יתום סמוך על שולחנה וביום הקובע טרם מלאו לה 30 שנה, ישולם לה במשך שלושים וששה חדשים מהיום הקובע תגמול חדשי בסכום הדרגה הקובעת.

(ד) היתה אלמנה זכאית לתגמול חדשי לפי סעיף קטן (ג) ועברו שלושים וששה חדשים מהיום הקובע, ישולם לה התגמול לאחר מכן, בתנאים ובמשך הזמנים האלה:

- (1) במשך שנים עשר חדשים מתום תקופת התשלום לפי סעיף קטן (ג) – כל עוד אין לה הכנסה כדי מחיה;
- (2) היתה לנצרכת תוך עשרים וארבעה חדשים מתום תקופת שנים עשר החדשים האמורים בפסקה (1) – כל עוד היא נצרכת.

(ה) היתה אלמנה זכאית לתגמול חדשי לפי סעיפים קטנים (ג) או (ד) וחלפה התקופה שבה היתה זכאית לתגמול כאמור, ישולם לה תגמול בסך 45% מהדרגה הקובעת כל עוד לא מלאו לה 30 שנה, ומשמלאו לה 30 שנה ישולם לה תגמול לפי סעיף קטן (ב) אף אם טרם חלפה התקופה שנה היתה זכאית לתגמול לפי סעיפים קטנים (ג) ו-(ד).

8. (א) בסעיף זה, "הדרגה הקובעת" – סך כל המשכורת המשתלמת לעובד המדינה שדרגת משכורתו היא ט"ו של הדירוג האחד ושאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות בן משפחה.

תגמולים לאלמנה עם יתומים

(ב) אלמנה של גספה שהניח אחריו יתום אחד הסמוך על שולחנה – ישולם לה תגמול חדשי בסך הדרגה הקובעת.

(ג) אלמנה של גספה שהניח אחריו שני יתומים או יותר הסמוכים על שולחנה, ישולם לה, בנוסף לתגמול החדשי לפי סעיף קטן (ב), 11% מהתגמול האמור בעד כל יתום שלאחר הראשון.

(ד) כל עוד אלמנה של גספה אינה זכאית לכל תגמול לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג) מחמת האמור בסעיף 9 (ג) – ישולמו לה תגמולים חדשיים בשיעור הקבוע בסעיף 7.

(ה) לאלמנה של גספה שאינה זכאית יותר לתגמול לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג) – ישולמו תגמולים חדשיים בשיעור הקבוע בסעיף 7 (ב) (1), על אף האמור ביתר הוראות סעיף 7.

החלפת סעיף 10

4. במקום סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא:

10. (א) לכל שכול ישולם תגמול חדשי בשיעור 50% מסך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד המדינה שדרגת משכורתו היא י"ב של הדירוג האחד ושאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות בן משפחה.

"תגמולים לשכולים

(ב) שכול שאין לו בן זוג שכול וכן שכול שלזכות בן זוג משתלם תגמול לפי סעיף 11 (א) – ישולם לו תגמול בשיעור 80% מהמשכורת האמורה בסעיף קטן (א).

(ג) שכול הנשוי לבן-זוג שאינו שכול – ישולם לו תגמול בשיעור המשולם לשני הורים שכולים לפי סעיף קטן (א), כל עוד הוא נשוי.

(ד) שכול הנשוי לבן-זוג הזכאי לתגמול לפי חוק זה בזכות נספה אחר – ישולם לכל אחד מהם תגמול שהיה משתלם לו לולא נישא.
 (ה) שוכנע קצין התגמולים שחל פירוד בתיי הנישואין של זוג הורים שכולים, רשאי הוא להורות שישולם לכל אחד מבני הזוג, כל עוד הם חיים בנפרד, תגמול כאילו הופקעו הנישואין.
 (ו) שכול ששכל יותר מילד אחד ישולם לו תגמול בשיעור של 150% מהתגמול שהיה משתלם לו בזכות נספה אחד."

תיקון סעיף 11 .5. בסעיף 11 לחוק העיקרי, המלים "ושאין לו ילד העומד ברשות עצמו", בכל מקום שהן – יימחקו.

החלפת סעיף 12א .6. במקום סעיף 12א לחוק העיקרי יבוא:

12א. (א) אלמנה של נספה שנישאה – בטלה מיום נישואיה זכותה לתגמולים לפי חוק זה, פרט לזכות לפי סעיף 13; אולם רשאי קצין התגמולים להעניק לאלמנה כאמור, אם הגישה על כך בקשה עד תום ששה חדשים מיום נישואיה, מענק שלא יעלה על סכום שהוא –

"מענק לאלמנה שנישאה"

- (1) פי ששים מהתגמול המשתלם לאלמנה לפי סעיף 7 (ב) (1), כשיש או כשהיו יתומי הנספה סמוכים על שולחנה;
- (2) פי ששים מהתגמול המשתלם לאלמנה לפי סעיף 7 (ב) (2), כשאין ולא היה יתום של הנספה סמוך על שולחנה.

(ב) מחצית המענק לפי סעיף זה תשולם לאלמנה עם אישור בקשתה לכך, אך לא לפני הנישואין, והמחצית השנייה תשולם לה כתום שנתיים לאחר הנישואין, וחתושב על בסיס סכום התגמול הנהוג בחרדש האחרון של תקופת השנתיים.

(ג) הופקעו הנישואין השניים תוך חמש שנים מיום שנתקיימו על ידי מות בן הזוג, או בכל זמן שהוא כתוצאה מהליכים שהחלו בהם תוך חמש שנים מיום שנתקיימו – ישולמו לאשה מיום הפקעת הנישואין אותם תגמולים שהיו משתלמים לה אותה שעה לולא נישאה, ולא תהיה חייבת להחזיר את מענק הנישואין ששולם לה; היו יתום או יתומים של הנספה סמוכים על שולחנה של האלמנה בתום התקופה של חמש שנים, תוארך תקופה זו לשבע שנים.

(ד) מענק נישואין לא ישולם לאלמנה אלא פעם אחת בלבד."

החלפת סעיף 13 .7. במקום סעיף 13 לחוק העיקרי יבוא:

13. אלמנה של נספה שנישאה ויתומי הנספה סמוכים על שולחנה – ישולם לה בעד היתומים כשהאלמנה נישאה

"תגמולים בעד יתומים כשהאלמנה נישאה"

- (1) היה יתום אחד סמוך על שולחנה – 60% מסך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד המדינה שדרגת משכורתו היא ט"ו של הדירוג האחד ושאינה משתלמת לו תוטפת שכר בזכות בן משפחה;

(2) היו שני יתומים או יותר סמוכים על שולחנה – שיעור התגמול המשתלם לאלמנה לפי פסקה (1) בתוספת של 24% מהתגמול האמור בעד כל יתום שלאחר הראשון, ובלבד שלא יעלה התגמול על סך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד המדינה שדרגת משכורתו היא ט"ו של הדירוג האחד ושאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות כן-משפחה.

תוספת סעיף א14

8. אחרי סעיף 14 לחוק העיקרי יבוא:

א14. (א) לאלמנת גטסה ישרלם, בנרסף לתגמוליה, מענק למימון הוצאות מיוחדות כתוצאה מהתאלמנותה, כמפורט להלן:

"מענק מיוחד לאלמנה בעת התאלמנותה"

(1) 5,000 לירות – לאלמנה שאין יתום של הנספה סמוך על שולחנה;

(2) 10,000 לירות – לאלמנה שלפחות יתום אחד של הנספה סמוך על שולחנה.

(ב) סכום כל מענק לפי סעיף זה יהיה צמוד למדד כמשמעותו בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968.²

תיקון סעיף א21

9. בסעיף א21 לחוק העיקרי, בפסקה (3), במקום "פקודת הנוזיקין האזרחיים, 1944" יבוא "פקודת הנוזיקין [נוסח חדש]³ או לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975".⁴

החלפת סעיף 22

10. במקום סעיף 22 לחוק העיקרי יבוא:

22. (א) בסעיף זה, "הכנסה" – הכנסה מכל מקור שהוא פרט לתגמולים לפי חוק זה, לתמיכה של שכול מילדו שאינו סמוך על שולחנו, ולתשלומים תקופתיים המתקבלים מחוץ לארץ כפיצוי על נזקי בריאות שנגרמו מחמת רדיפות הנאצים.

"הפחתות"

(ב) שכול הגר יחד עם בן זוגו השכול יחושבו תגמוליהם והכנסתם תיהם כאחד לענין הפחתה.

(ג) שכולים שיש להם הכנסה יופחתו תגמוליהם בכל חודש בסכום השווה ל-54% מהכנסתם החדשית, ובלבד שסכום הפחתה לא יעלה על 85% מתגמוליהם.

(ד) שכול חייב למסור מדי פעם בפעם לקצין התגמולים פרטים על הכנסתו, בצורת דין וחשבון או בכל צורה אחרת, הכל כפי שידרוש קצין התגמולים בהודעה בכתב ובמועד שיקבע בהודעה כאמור.

2 ס"ח תשכ"ח, עמ' 108.

3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266.

4 ס"ח תשל"ה, עמ' 284.

(ה) קצין התגמולים רשאי להורות כי תגמוליו של שכול יופחתו תוך שנת כספים מסויימת, כמפרעה על חשבון ההפחתה שיש לעשותה בשנת הכספים שלאחריה, ובלבד שסכום ההפחתה הזמנית לא יעלה –

(1) לגבי שכול שמילא את חובתו לפי סעיף קטן (ד) – על סכום ההפחתה שתחושב לפי הפרטים שמטר כאמור בדבר הכנסתו;

(2) לגבי שכול שלא מילא את חובתו האמורה – על 85% מהתגמול המגיע לו.

11. סעיף 29 לחוק העיקרי – בטל. ביטול סעיף 29

12. האמור בסעיף 29א לחוק העיקרי יסומן (א) ואחריו יבוא: תיקון סעיף 29א

”(ב) קצין התגמולים רשאי לשלם לילדו של נספה חלק מסכום המענק למטרת מגוריו, אף אם טרם נכנס לברית הנישואין, כפי שנקבע בתקנות.”

13. במקום סעיף 29 לחוק העיקרי יבוא: החלפת סעיף 29

”קצובת הבראה ונופש אחת בשנה לקצובת הבראה ונופש בעד שבעה ימים, בסכום הנהוג באותה שנה לגבי עובד המדינה.”

14. בסעיף 30 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ו) (1), במקום 7” (א) (1) יבוא 7” (ב) (1). תיקון סעיף 30

15. בסעיף 36א לחוק העיקרי, בסופו יבוא ”והוא הדין לגבי כל דרגת משכורת של עובד המדינה המשמשת יסוד לחישוב של תגמול.” תיקון סעיף 36א

16. בעד התקופה שמיום כ”ח באדר ב’ תשל”ג (1 באפריל 1973) עד יום ח’ בניסן תשל”ד (31 במרס 1974) ישולם להורה שכול, במקום התגמול המגיע לו לפי החוק העיקרי, תגמול חדשי בשיעור 47% מסך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד המדינה שדרגת משכורתו היא י’ של הדירוג האחד ושאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות בן משפחה, ואם אין לו בן זוג שכול ישולם לו בעד התקופה האמורה במקום התגמול המגיע לו לפי החוק העיקרי תגמול חדשי בשיעור של 70% מהתגמול האמור המשתלם לזוג הורים. הוראת שעה

17. נאמר בזה שהדין הוא, וכן היה, שמי שזכאית לתגמול לפי סעיפים 13א, 13ב או 13ג לחוק העיקרי בלבד איגנה זכאית למענק נישואין לפי החוק העיקרי. הוראת הבהרה

18. תחילתו של סעיף 8 היא מיום י”ג באב תשל”ד (1 באוגוסט 1974); תחילתו של סעיף 7 היא מיום א’ בניסן תשל”ו (1 באפריל 1976); תחילתם של יתר סעיפי חוק זה, פרט לסעיפים 9 ו-16, היא מיום ט’ בניסן תשל”ד (1 באפריל 1974). תחילה

19. זכאותו של מי שהיה לזכאי לפני החוק העיקרי מכוח האמור בסעיף 1 (1) לחוק זה, תחול על התקופה המתחילה באחד לחודש שלאחר פרסומו של חוק זה, הכל בכפוף לאמור בסעיף 28 (א) לחוק העיקרי.

שמעון פרס
שר הבטחון

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

